

REDACTIONEEL GEDEELTE

DR. J. B. VISSER 25 JAAR TANDARTS

Bij wijze van Sinterklaasgeschenk werd collega *V i s s e r* op 5 December 1930 tot tandarts bevorderd. Dat hiervan op deze plaats gewag wordt gemaakt zou zeker niet de toestemming van ons redactielid hebben verworven, ware hij tevoren hierin gekend. Wanneer men gelijk hij een zo belangrijke plaats inneemt in het redactionele bestel dan zou het van tekort aan waardering blijk geven indien zijn verzoek om stilzwijgen werd geëerbiedigd. Hij zal het dus moeten nemen.

Na eerst enkele jaren in Breda werkzaam te zijn geweest vestigde *V i s s e r* zich in zijn huidige woonplaats in het Gooi, waar aanvankelijk al zijn aandacht door de praktijk werd geabsorbeerd. Geleidelijk kwam echter zijn zin voor wetenschappelijk werk boven, waarbij zijn belangstelling uitging naar de morfologie der tanden. Het veelzijdige en onuitputtelijke materiaal in het Anatomisch Instituut van Prof. *W o e r d e m a n* te Amsterdam stelde hem volop in staat deze voorkeur te bevredigen.

Aan zijn uitgebreide studie op dit gebied ontleende hij tevens de stof voor het proefschrift *) waarvoor hem in 1948 te Zürich onder het promotorschap van Prof. *W. H e s s* de doctorale waardigheid werd verleend.

Tevoren was van zijn wetenschappelijke activiteit reeds zoveel naar buiten bekend geworden dat hij in 1946 tot het lidmaatschap van het Genootschap ter bevordering der Natuur-, Genees- en Heelkunde werd uitgenodigd. Van die tijd dateert tevens zijn geleidelijk toenemend aandeel in het tandheelkundig wetenschappelijk verenigingsleven, hetwelk hem onontkoombaar tot verschillende bestuursfuncties voerde. Immers, zowel zijn bereidheid tot het met de daad deel nemen aan de werkzaamheden als zijn scherpe visie op de betreffende aangelegenheden maken hem tot een waardevolle partner bij het verzetten van het nodig bevonden werk. En hoe!

Daarnaast heeft hij door voordrachten en zijn bijdragen tot de gedachtenwisseling de aandacht op zich gevestigd. Herinnerd zij aan de hem toegevallen taak op het congres te Scheveningen in het vorige jaar.

Ten slotte dient nog gereleveerd dat hij sinds verscheidene jaren deel uitmaakt van de onderwijsstaf van het Tandheelkundig Instituut te Utrecht, waar hij, conform zijn ambitie, voornamelijk aan wetenschappelijk onderzoek deel neemt.

Dit alles zou reeds voldoende zijn om *V i s s e r* tegen zijn zin voor het voetlicht te brengen, maar er is in het bijzonder voor ons Tijdschrift nog een reden temeer.

In de jaren van zijn bestaan heeft de redactie herhaaldelijk pogingen

*) „Beitrag zur Kenntnis der menschlichen Zahnwurzelformen”.

in het werk gesteld om de inhoud voor eenzijdigheid te behoeden door een geregeld overzicht van in andere periodieken verschenen publicaties. De daarvoor onmisbare medewerking van buiten, met inspanning verkregen, was nimmer van lange duur en zo schonk de referatenrubriek geen blijvende bevrediging. De gewekte animo bleek telkens weer een strovuur; de buitenlandse literatuur bleef het redactorale zorgenkind.

V i s s e r komt de verdienste toe op instigatie van een aantal zijner huidige medewerkers deze essentiële rubriek tot nieuw leven te hebben gewekt. Voor dat doel heeft hij naast deze kern zich nog een groep referenten weten te assumeren, welke staf van medewerkers onder zijn aanvoering geen enkel symptoom van verflauwing vertoont. Van het omvangrijke resultaat leggen de maandelijkse afleveringen getuigenis af. Dat zijn persoonlijk aandeel niet gering is mag bij de getrouwe lezers van de „Excerpta Odontologica” bekend worden geacht.

Maar hiertoe beperken zich zijn redactionele bemoeiingen geenszins; zijn aandacht bestrijkt het gehele terrein van ons vakorgaan, waarvoor hij spontaan bereid is alles te doen wat hem voor de hand èn voor de pen komt. Dit laatste: voor de pen, is ook weer niet juist, althans niet volledig. Hij kan gelden als de bezitter van een sierlijk handschrift (al is het op het microscopische af) en dat even duidelijk leesbaar is als zijn stijl helder. Hoewel dus in feite overbodig weerhoudt het hem niet om de schrijfmachine te bespelen, al is het dan om stilistisch niet vlekkeloze inzendingen een beter aanvaardbare vorm te geven. Moet nog vermeld dat een en ander zich in alle stilte achter de schermen voltrekt? Het dient slechts om de lezer te tonen, hoezeer het Tijdschrift zijn duurzame toewijding en genegenheid heeft verworven.

Wij, mede-redacteuren, vleien ons met de zekerheid, dat ons orgaan daarvan ook in de toekomst zal blijven getuigen.

P. H. B u i s m a n

Naschrift. Het mag ter wille van de volledigheid niet onvermeld blijven dat een twintigtal collega's, grotendeels vertegenwoordigers van de verenigingsbesturen waarvan hij deel uitmaakt, zomede de leden der redactie, het niet achterwege hebben gelaten om door een te zijner ere aangerichte feestmaaltijd coll. V i s s e r, in aanwezigheid van zijn echtgenote, van hun bijzondere waardering ook in stoffelijke vorm blijk te geven.